

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 17. Controversia Episcopi Bellovacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

mæ Virginis Ecclesiæ Rothomagensis Sæcul. XIII. A.C. 1232.
 Patronæ imagines e locis suis tolli, in pronao seu sacræ ædis parte inferiore supra sedem aliquam supinas poni, ac spinis circumdari. Interea querelas suas ad Papam detulit, qui litteris Regem, ut offenso Præfuli satisfaceret, monuit, si quid juris Rex contra hunc haberet, se illi adjudicaturum spondens. VI. ep. 175. apud Rain. 1232. u. 26. Eodem tempore Episcopis Parisiensi ac Silvanectensi in mandatis dedit, ut Prætores Regios pœnis sacris seu censuris cogerent, Archiepiscopo Rothomagensi adempta bona restituere. Epistola ad Regem data est 29 Novembris 1232: sed sero effectum habuit suum; & Diœcesis Rothomagensis tredecim menses divinis interdictione mansit a die Festum S. Michaëlis præcedente nempe 28 Septembris 1232 usque ad Festum S. Crispini 25 Octobris 1233. Tunc reddita sunt Archiepiscopo Chr. Rotho. prædia sua cum fructibus per occupationis tempus inde perceptis.

§. XVII.

Controversia Episcopi Bellouacensis.

Cum Rex Ludovicus tantum septendecim annos natus esset, non tam ipsi quam consiliariis ejus adscribendus venit Aulæ Gallicæ modus agendi. Habebat Hist. Eccles. Tom. XX. I ista

Sæcul. XIII.
A.C. 1232.

Alberic. an.
1230. Ric.
S. Germ.
eod.

Luvet. to. 2.
p. 366. 379.

to. XI. Conc.
p. 446.

ista eodem tempore similem controversiam cum Episcopo Bellovacensi. Is erat Milo Nantoliensis e Castellionum familia, bellator magis quam Episcopus. Ære alieno pressus, contra Imperatorem Fridericum bellum gerenti Gregorio Papæ suam obtulit operam, a quo post initam pacem Umbriam & Marchiam gubernandam accepit. Postquam tres annos in Italia commoratus fuerat, in Gallias magnis cum opibus redeuntem Longobardi expilarunt ita, ut in itinere suo plus amiserit, quam sit lucratus.

Eo absente Bellovaci in electione Consulibus cives inter ac infimam populifacem dissidium, seditio ac homicidia facta erant. Hac super re jus dicturi Rex ac Regina ejus mater numerofo militum cum comitatu illuc se contulere. Sed Episcopus, qui ante illos advenerat, obstitit, in urbe omnem sibi jurisdictionem convenire asserens: ac Rege non cedente ad concilium, quod Novioduni primaverii jejunii hebdomade an. 1232. hoc est, an. 1233 ante Pascha habeatur, querimoniam suam per Vicarium detulit sic loquentem: *Episcopus Bellovacensis vobis, Sancti Patres, per me refert, ad se pertinere justitiam & jurisdictionem in urbe sua, seque ac antecessores suos tranquille semper illam exercuisse: nihilominus Regem ex occasione criminis ibi commissi.*
cum

cum copiis eo profectum, multis ipsius precibus & admonitionibus contemptis, iussisse edictum suum in urbe promulgari, incolarum alios captivos abstrahi, alios in exilium mitti, & mille quingentas prope modum domos everti. Discedentem pro jure suæ per quinque dies habitationis ab ipso exegisse octoginta libras Parisienses: se respondisse, hanc petitionem esse novam, dandumque sibi modicum cum Canonicis suis ea de re deliberandi spatium. Sed Regem id ipsi denegantem occupasse omnes Episcopatus possessiones, iisque præsidia imposuisse. Igitur consilium a vobis & opem Episcopus meus postulat.

Tum secedentis una cum suis Episcopi Bellovacensis causa agitata Concilium statuit tres Episcopos, Sueffionensem, Laudunensem & Catalaunensem, Bellovacum mittere de jure Episcopi, ac illatis eidem injuriis plenam hausturos notitiam: id quod & factum est. Illi de inquisita rerum veritate hebdomade Dominicam Passionis præcedente ad Concilium Laudunense retulerunt: quod Regem jam ante rerum indaginem monitum, iterum ac tertio commonendum existimans, tres alios Episcopos, Anselmum Laudunensem, Godefridum Cameracensem, & Azonium Atrebatensem misit, qui Regem urgerent, ut Pontifici Bellovacensi & homines captos & præ-

Sæcul. XIII.
A.C. 1232.

Marlot. to. 2.
p. 515.

Sæcul. XIII. dia occupata redderet. Admonitio da-
 A.C. 1232. ta est Poissii Dominica Passionis an. 1232
 h. e. 20 Martii an. 1233. Rege secun-
 dam petitionem abnuente Milo totam
 Diœcesin suam interdicto affecit, quod
 cæteri Episcopi totam in provinciam ex-
 tenderunt.

Ineunte Septembri ejusdem anni
 Marlot. to. 2. 1233 ad S. Quintinum congregati statue-
 Lib. III. c. 30 runt omnes ire Romam, si Archiepisco-
 p. 616. pus Rhemensis id expedire crederet, aut
 illi saltem, quos eo mitteret, ad tuen-
 dam Ecclesiarum suarum libertatem. Ca-
 thedralia provinciæ Collegia conquere-
 bantur de Episcopis, eosque ipsis non
 consultis interdictum edere non potuis-
 se affirmabant: & Laudunensibus qui-
 dem Canonicis Rex gratias egit, quod
 interdicto non paruerint. Quam ob rem
 tertia Adventus Dominica ejusdem an-
 ni ad S. Quintini alterum habebatur con-
 cilium, ad quod etiam Collegia Cathe-
 dralia vocabantur, ne illius auctoritatem
 rejiciendi causam possent prætexere.
 Hoc in concilio persuadente Simone Ar-
 cio Decano Ambianensi sublatum inter-
 dictum, ac generatim declaratum fuit,
 Episcopos nihil posse decernere præter-
 quam adhibitis in consilium Collegiis suis.
 Questus palam hac de sententia Milo ma-
 jorem Romæ potestatem imploravit, eum-
 que in finem illuc se contulit. Papa
 com-

2.03.1017

242